

SIMAI MIHÁLY

Vesztesek

*Kilépnek önnön árnyukból a fák.
A tengerből a hold.*

*Lassan kilép
szívedből, aki voltam,
szívemből, aki voltál.*

*Eljátszottunk,
eltékozoltunk,
elveszítettünk mindent...*

*...semmink már, csak a
megtört-szemű,
legázolt-szárnyú angyal
szívéből értünk szivárgó ima.*

sajgó álmodba át-

*Arany virágait a kegyelem
pázsitra szórta*

*Mégis jaj nekem
és jaj neked mert nincsen ami van
halál bong a kökény bogyóiban*

*Fecskékre – lelkeim szilánkjaira –
nézel*

*szárnyukkal száll az éjszaka
s hogy boldogabban légy boldogtalan
sajgó álmodba átsírom magam*

Simai Mihály augusztus 14-én tölti be hatvanadik életévét. A József Attila-díjas költő 1974-től a *Kincskereső* c. gyermekirodalmi folyóirat szerkesztője. Verseskötetei mellett meséi, gyermekversei, ifjúsági regényei jelentek meg. Régi munkatársunkat sok szeretettel köszöntjük születésnapján!

hol van már az a gyönyörű...

fehérrel
 nagyon fehérrel kezdődik
 angyalszárny-szítalású
 vakító hófehérrel

de aztán a remény
 lelepleződik
 „így jár minden csalól”
 a hit és szeretet lelepleződik
 s ami marad
 takargatnivaló
 szégyellni megtagadni
 vérmocskos gyolcs a hó

hol van már az a
 gyönyörű szabad
 határtalanság-érzés
 békává válnak a kimondott szavak
 kimondhatatlanok fullasztanak
 vonulsz egy hazug szívárvány alatt
 lelked csupa seb csupa vérzés

lennél könnyű és tiszta
 mint fán a tünde harmat
 és ím el kell fogadnod
 az elfogadhatatlant

add el a szépet a jót
 fussanak
 lángtengerbe a vers-papírhajók
 pusztítsd szabványossá
 szabad szíved
 – vagy fizess
 holtod napjáig fizess
 embervoltodért a luxusadót
 mit a hivatal parancsa kirótt

hamvazószerdára elszürkül a lét
 ördögbozont
 a burjánzó sötét
 kárhozottan kering
 a lélek
 ideje ím eljött a büntetésnek
 minden el-nem-követett bűnökért